

Het gedicht van Keesje.

Keesje is een kleine jongen,
Amper 13 jaar misschien,
Keesje wil zijn moeder helpen!
Kan haar getob niet langer zien.

Moeder heeft nu kolen nodig
Om het kacheltje te stoken
Keesje is niet overbodig,
Wil de schoorsteen weer doen roken.

's Morgens in het kille duister
Komt hij vlug en kwiek uit bed,
"Dag Moeder" klinkt zijn gefluister
"Ik ben terug, voor je er op let".

In zijn sjofele, dunne kleren,
Met een hongerige maag,
Zoo zag ik hem heel wat keren
Ach wat was het nog een blaag.

Kooltjes rapen, voor zijn Moeder.
't Ventje deed al vroeg zijn best.
En hij was zijn broertjes hoeder
Tot die kogel kwam ten leest.

Kleine Amsterdamse jongen,
Kleine deugniet van de straat,
Deze wens op aller tongen:
God straffe dien overlaat.

Die met zijn vervloekte wapen
Kleine kinderen niet ontzag!
En jou voor wat kooltjes rapen!
Stuurde naar dat kille graf

Rijmelaar.